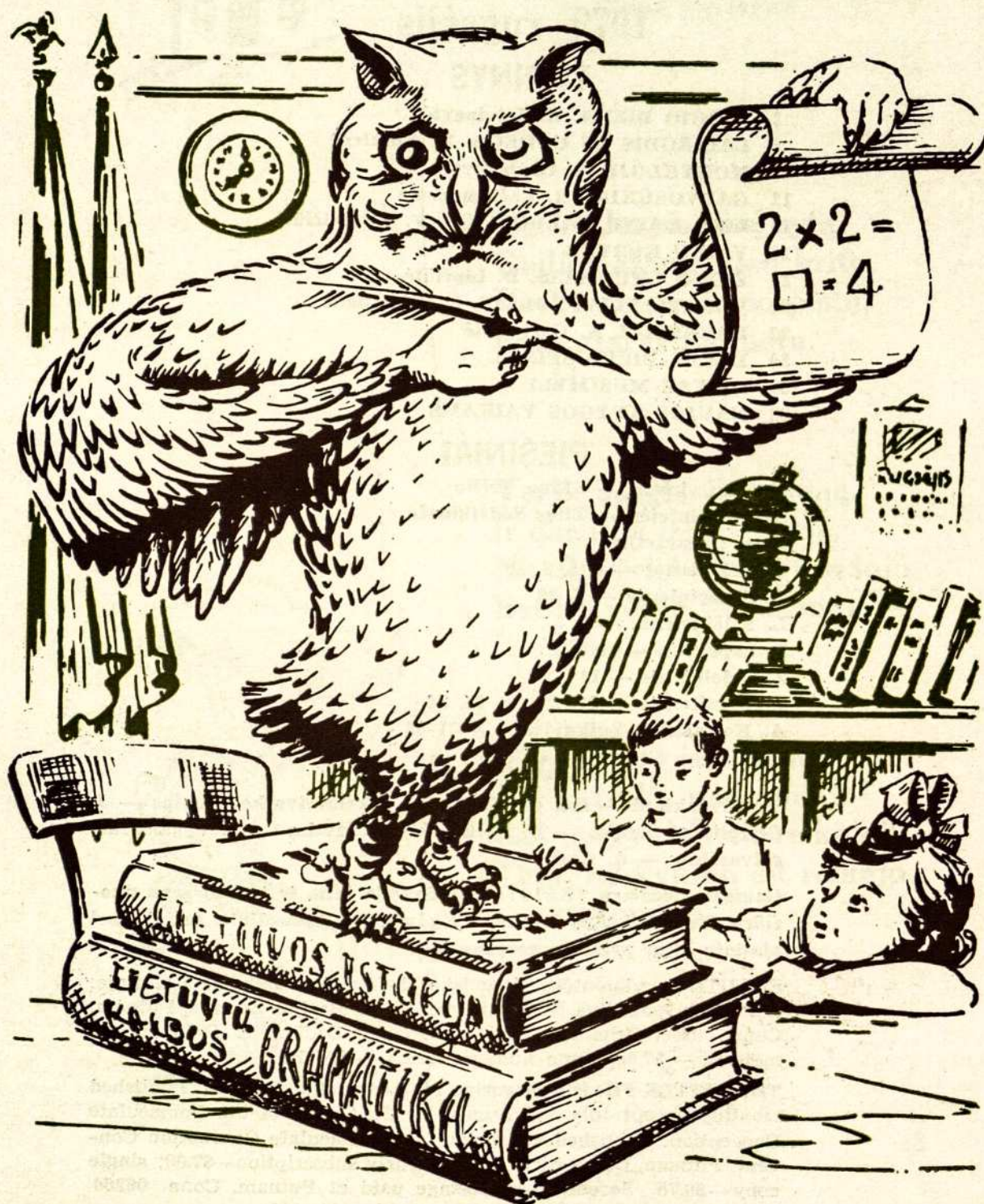

ECLOTE

1979 Rugšėjis

EGLUTė

1979 rugsėjis

TURINYS

- 3 JURGIO DIENA, R. Jotvingytė
- 4 LAIKRODIS SU UODEGA, N. Butkienė
- 9 MOKYKLOJE, R. Giedraitytė
- 12 GALVOSŪKIAI, R. Račkauskienė
- 15 LIET. DAINU GALVOSŪKIS, V. Balsevičiūtė
- 16 VAIKU KŪRYBA
- 20 ŽIOGO SMUIKELIS, D. Lipčiūtė
- 21 VORATINKLIAI ŽOLĖJE, I. Grigaitienė
- 27 DARBELIAI, A. Garbenytė
- 30 ESAME DIEVO ŠEIMA!
- 31 DIEVAS MUS MYLI
- 32 NAUJOS KNYGOS VAIKAMS

PIEŠINIAI

- 1979 m. viršeliai — Jono Tričio
Skyrių vinjetės — Zitos Sodeikienės
Kitos iliustracijos:
O. Mikailaitės — 4, 5, 8, 10
A. Sruoginienės — 6, 20
L. Šalčiuvienės — 9
R. Lapšienės — 18
Z. Sodeikienės — 19
I. Grigaitienės — 21, 22, 23, 25, 26
A. Korsakaitės-Sutkuvienės — 31-32

REDAKCIJA

Vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė; skyrius tvarko: gamtos — I. Grigaitienė, kalbos — R. Račkauskienė, pasakų — A. Vygantienė, galvosūkių — A. Garbenytė.

Gautąją medžiagą "Eglutės" redakcija taiso ir tvarko savo nuožiu. Be redakcijos leidimo "Eglutėje" spausdintų rašinių bei piešinių kitur prašome nespausdinti.

EGLUTė — vienintelis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Leidžia ir spausdina Nekaltai Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, Conn. 06260. Administratorė — Danguolė Sadūnaitė. Prenumerata metams — \$7.00, vieno numerio kaina — \$0.75.

THE LITTLE FIR is a magazine for Lithuanian children. Published monthly except July and August by the Sisters of the Immaculate Conception. Published and printed at Immaculate Conception Convent, Putnam, Connecticut 06260. Yearly subscription—\$7.00; single copy—\$0.75. Second class postage paid at Putnam, Conn. 06260
EGLUTė (THE LITTLE FIR) — (USPS 169-200)

JURGIO DIENA

Ritonė Jotvingytė

Verkė Jurgis visą rytą,
Gailios ašaros jam krito,
Verkė Jurgis ir po pietų,
Pylė ašaras nei lietu.

Hm...

Verkė Jurgis visą dieną.
Ir dar kitą ir dar vieną,
Ne tik verkė — net raudėjo,
Bet ko verkė — nežinojo...

Hm...

Gal galvelę jam skaudėjo?
Ne, galvelės neskaudėjo!
Gal mokyklon eit reikėjo?
Taip, mokyklon eit reikėjo
Hmmm...

LAIKRODIS SU UODEGA

Nijolė Butkienė

— Žinai ką, Mikuti, aš jau pasiilgau lietuviškos mokyklos, — kalbėjo Rimas savo geriausiam draugui. Jie abu žaidė miesto parke.

Rimas buvo aukštas, plonas berniukas su ilgomis kojomis. Jis nešiojo didelius, juodais rėmais akinius. Jo draugas Mikutis buvo žemo ūgio, dručkis ir apskritu, kaip obuoliukas, veidu.

— Ir aš pasiilgau, — pritarė Mikutis. — Ten taip smagiai praeina laikas. Seniai nemačiau visų mūsų draugų.

— Bet kad tu visad vėluoji, — barė Mikutį Rimas. Mikutis nieko nesakė, nes tai buvo teisybė. Jis vėluodavo į pamokas ir angliškoje, ir lietuviškoje mokykloje.

Šeštadienį prasidėjo pamokos lietuviškoje mokykloje. Susirinko visi Rimo ir Mikučio draugai. Visi pasakojosi, kaip praleido atostogas, kur keliavo, ką matė.

Pagaliau į klasę įėjo mokytojas, ir visi nutilo. Prieš pradėdant pamoką, mokytojas apsidairė.

— Turbūt Mikučio dar nėra...

Visi pradėjo juoktis.

Už kelių minučių, įbėgo uždusęs Mikutis su burokinės spalvos skruostais.

— Atsiprašau, kad pavėlavau. Vėl negirdėjau laikrodžio skambučio.

— Geriau nusipirk šunį. Jis tave pažadins, traukdamas už nosies! — juokėsi Mikučio klasės draugai.

— Apie ką kalbėjo mokytojas? — paklausė Mikutis Rimo per pertrauką.

— Kalbėjomės, kaip žmonės ir gyvuliai nujaučia laiką. Tuomet mokytojas papasakojo įdomią istoriją, — paaiškino Rimas.

— Pasakyk ir man, — prašė Mikutis.

— Viena šeima gyveno name netoli parko ir turėjo šunį. Tas šuo kas rytą išbėgdavo į parką. Jis mėgdavo pasimaudyti parko ežerėly. Vieną kartą parke atsirado mažas šuniukas. Jis vis lodavo ant visų didelių šunų.

— Didysis šuo tyčia ėmė bėgti nuo Mažojo, lyg jo bijotų, — tęsė Rimas. — Mažasis lodamas vijosi. Bėgo, bėgo, kol pliump, įbėgo į ežerą. Didžiajam šuniui vanduo buvo iki nugaros, o Mažasis visai pasinėrė.

— Ir prigėrė! — pasakė Mikutis.

— Ne, palauk. Nesikarščiuok, — ramiai tęsė Rimas.

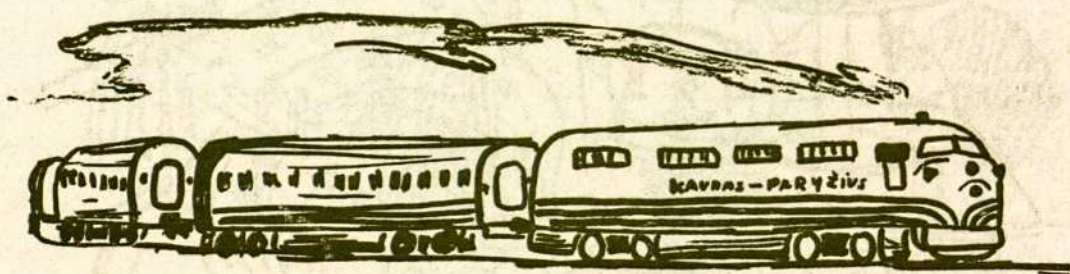
— Didysis šuo buvo geras. Jam pagailo Mažojo. Jis padėjo jam išlipti, snukiu stumdamas pirmyn. Išlipęs, Mažasis šuo padėjo Didžiajam. Norėjo dar kartu paklakyti. Bet Didysis negalėjo ilgiau gaišti. Nubėgo namo, nes turėjo šeimą pažadinti.

— Ar manai, kad taip tikrai įvyko? — abejojo Mikutis. — Tai tik pasaka.

— Gal ir pasaka. Bet šunys turi gerą nuojautą — instinktą. Jie randa kelią į namus, jie ir laiko nuojautą turi, — aiškino Rimas.

— Dabar atsimenu, kad ir mano dėdė pasakojo apie gudrą šuniuką, kuris traukinį pasitikdavo.

— Kur? Čikagoje? — susidomėjo Rimas.

— Ne, Kaune. Mano dėdė dirbo Kaune. Eidamas į darbą, jis matydavo, kaip šuniukas išoka į traukinio restoraną. Tarnautojai jam atidarydavo duris.

— Tikriausiai tą šuniuką šerdavo, todėl jis ir laukė traukinio.

— Gal ir taip, — sutiko Mikutis. — Bet mano dėdė stebėjosi, kad šuniukas kas rytą kaip tik laiku atbėgdavo. Vaikai bandė jį sulaikyti žaidimais. Bet, atėjus laikui, jis nubėgdavo į stotį traukinio pasitikti.

— Tai matai. Šunys laiką nujaučia, — užtvirtino Rimas. — Gal ir tau reiktų įsigyti šuniuką vietoj laikrodžio...

— Nežinau, ar man tėvai leistų laikyti šunį? Labai norėčiau, — garsiai mąstė Mikutis.

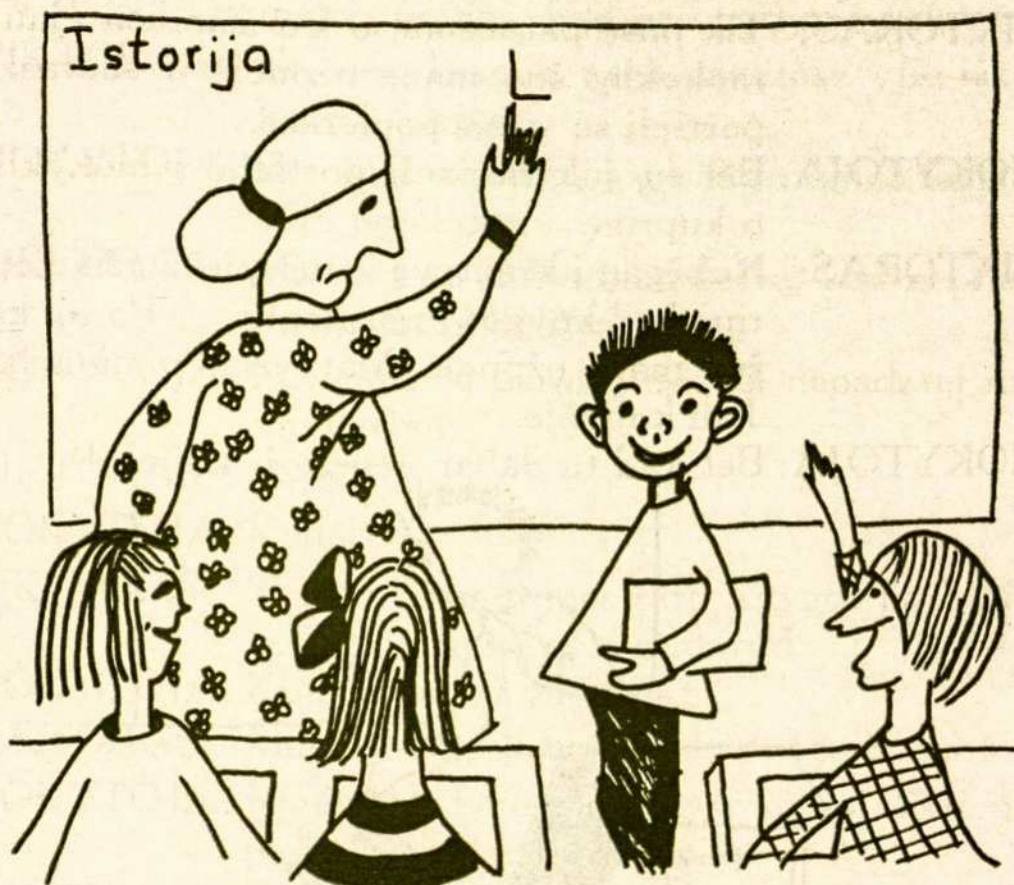
— Gimtadieniui prašyk laikrodžio su uodega! — nusijuokė Rimas.

MOKYKLOJE

Rūta Giedraitytė

Viktoras ateina į klasę, neparašęs pamokų.

MOKYTOJA: Viktorai, kur tavo uždavinsys?

VIKTORAS: Oi, pamiršau savo spintelėje.

MOKYTOJA: Eik ir pasiimk.

VIKTORAS: Pamiršau spintelės raktą...

MOKYTOJA: Nueik pas vedėją, jis turės kitą raktą.

VIKTORAS: Tik prisiminiau, kad jį namuose palikau.

MOKYTOJA: Tai gal prisimeni ir ką parašei.

VIKTORAS: Ne... iš tikrųjų uždavinio nepadariau, nes sirgau.

MOKYTOJA: Bet Tomas sakė, kad pas jį vakar buvai.

VIKTORAS: Susirgau, kai grįžau atgal į namus. Mama išmetė mano popierius, ir todėl neturiu uždavinio.

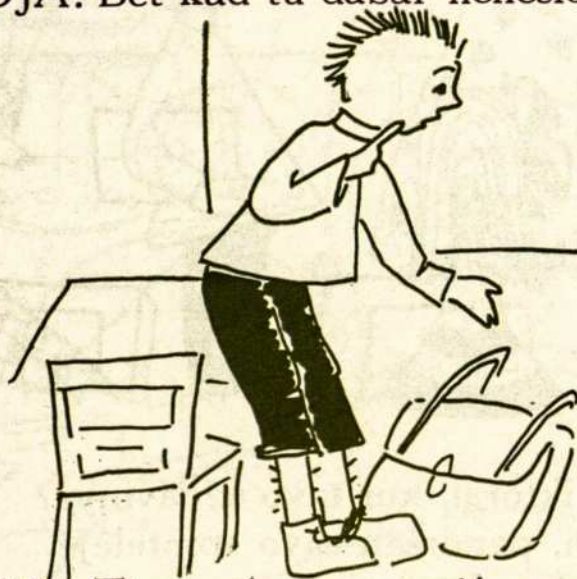
MOKYTOJA: Bet tu ką tik man sakei, kad nepadarei!

VIKTORAS: Tik pusę paruošiau, o kai šiandienėjau į mokyklą, šuo mane užpuolė ir sudraskė portfelį su visais popieriais.

MOKYTOJA: Bet tu juk nesineši portfelio į mokyklą, o kuprinę...

VIKTORAS: Nubėgau į krautuvę ir nusipirkau šią kuprinę kad knygos nesusiteptų... Po to, kai šuo mane užpuolė. Mat, visad pinigus laikau kojiniėje.

MOKYTOJA: Bet kad tu dabar nenešioji kojinių!

VIKTORAS: Tiesa, tiesa, neturėjau pakankamai pinigų kuprinei, tai pardaviau savo kojines.

MOKYTOJA: O gal bent dalį namų darbo prisimeni?

VIKTORAS: Neprisimenu! Bėgdamas iš krautuvės, griuvau ir susimušiau galvą. Daug dalykų pamiršau. Beveik pamiršau, kur yra mokykla.

MOKYTOJA: Turbūt turi didelį guzą galvoj.

VIKTORAS: Ne, neturiu. Greit nubėgau namo ledų užsidėti, kad nesutintų.

MOKYTOJA: Tai reikia skambinti į namus. Gal tavo mama norėtų, kad pas gydytoją nuvežti.

VIKTORAS: Ne, ne. Tėvelių nėra namuose. Jie iške-
liavo į Afriką.

MOKYTOJA: Bet, kad tu sakei, jog vakar mama išmetė
tavo popierius.

VIKTORAS: Matot, taip sutrenkiau galvą, kad neprisi-
menu, kada jie išvažiavo.

MOKYTOJA: Na, gana tų pasakų! Kodėl nepadarei na-
mų darbo?

VIKTORAS: Negalėjau.

MOKYTOJA: Kodėl?

VIKTORAS: Tomas įkišo gumos tarp knygos puslapių
ir negalėjau knygos atidaryti.

MOKYTOJA: Kur tas tavo vadovėlis?

VIKTORAS: Man buvo taip biauuru, kad išmečiau.

MOKYTOJA: Išmetei?! Duosiu kitą, ir galėsi likti po
pamokų padaryti uždavinį.

VIKTORAS: Negaliu.

MOKYTOJA: Kodėl?

VIKTORAS: Tėvelis veža pas dantistą.

MOKYTOJA: Aš maniau, kad tavo tėvai išvykę į Afri-
ką...!

VIKTORAS: Jie šiandien sugrįš, nes turi mane pas dan-
tistą vežti.

MOKYTOJA: Gerai! Statau tau du pažymius. Už pamo-
kų paruošimą — 1, o už kūrybingą išsi-
sukinėjimą — 5.

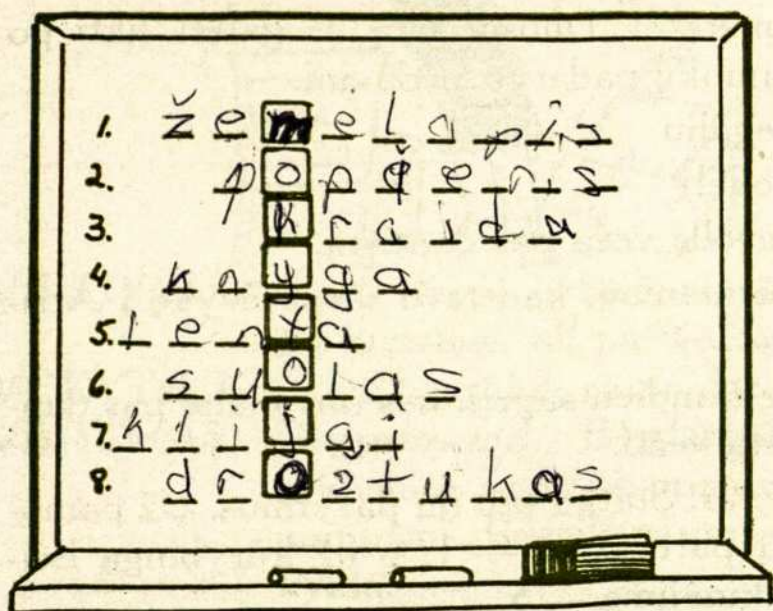
GALVOSŪKIAI

paruošė Ramunė Račkauskienė

I. KO REIKIA KLASĖJE?

Kiekvienoje klasėje reikia tam tikrų dalykų, pav., pieštukų, sąsiuvinių. Atitaisykite šitų žodžių raides. Paskui žodžius surašykite iš eilės ant lentos ir kvadratuose pamatysite, ko dar kiekvienoje klasėje reikia.

1. lažėmespi
2. pieporis
3. daraki
4. ganky
5. alten
6. osauls
7. iklaij
8. žtokasrud

II. SPORTUOKIME!

Ar gali suvesti sporto pavadinimą su jo reikmenimis?

pačiūžos
didelis, ilgas tinklas
slidės
pailgas sviedinys
krepšis su tinklu
raketė

futbolas
tenisas
krepšinis
tinklinis
slidinėjimas
čiuožimas

III. MĖSLĖS

1. Turiu lapus, bet nesu medis,
turiu nugarėlę, bet nesu arklys.
2. Kas pranyksta, kai tiktai nueini?
(Šitas dalykas atsiranda, kai tik ateini)
3. Iš lauko aš esu žalias, iš vidaus esu ružavas.
Esu pilnas juodų taškučių.

IV. SLAPTA ŽINIA

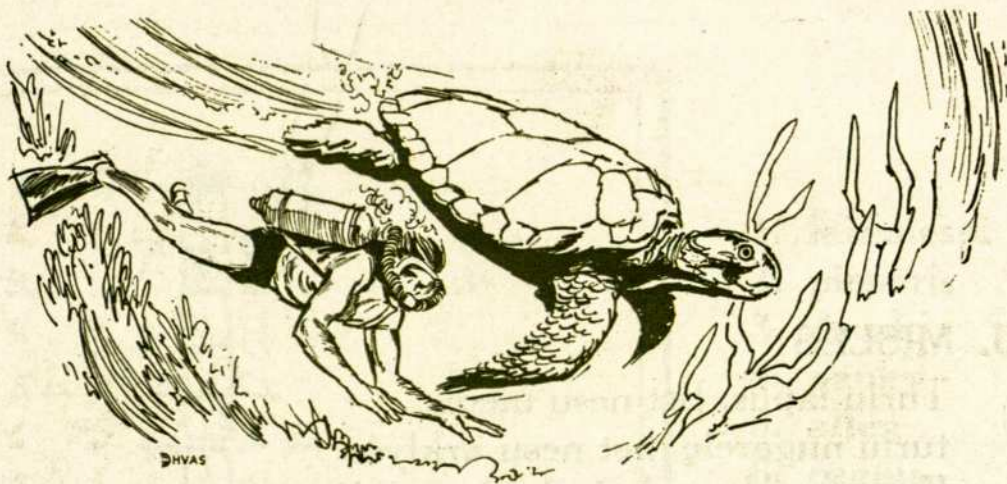
Jei išbrauksi kas antrą raidę, galėsi lengvai paskaityti, kas parašyta.

~~B~~~~O~~~~U~~~~S~~~~A~~~~G~~~~U~~~~E~~~~O~~~~R~~~~D~~~~I~~
~~M~~~~O~~~~I~~~~K~~~~A~~~~S~~~~I~~~~E~~~~D~~~~O~~
~~M~~~~E~~~~T~~~~A~~
BUS GERI
MOKSLO
METAİ

V. VYRESNIEMS VAIKAMS

Ar gali surašyti šituos aukščiausio lyginimo laipsnio žodžius:

1. Tas, kuris turi daugiausia jėgų yra st *isriau* sias
2. Tas, kuris yra didžiausias yra st *ambiau* sias
3. Tas, kuris turi daugiausia svorio yra st *oriau* sias
4. Tas, kuris yra mažiausias yra sm *ulpiu* sias
5. Tas, kuris turi mažiausia vertės yra m *enku* sias

Galvosūkių atsakymai: I. Mokytojo mįslės: 1. knyga, 2. tavo iš-
vaizda veidrodyje, 3. arbūzas. IV. Bus geri mokslo metai. V. stip-
riausias, stambiausias, storiausias, smulkiausias, menčiausias.

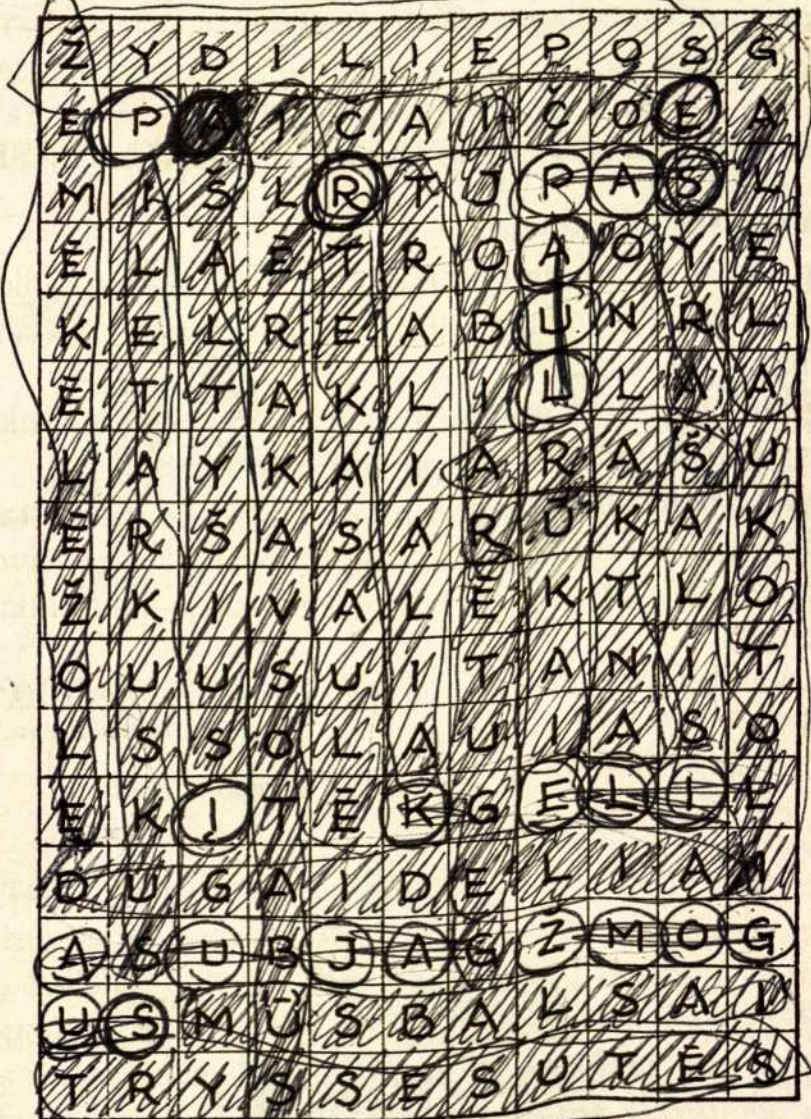
LIETUVIŠKŲ DAINŲ GALVOSŪKIS

paruošė Vida Balsevičiūtė, 14 m. iš Otavos, Kanadoje

Dr. V. Kudirkos mokyklos mokinė

Suraskite dainų pavadinimus, surašytus įvairiom kryptim.

~~Suk, suk rateli~~ — ~~Gegutė raiboji~~ — ~~Subatos vakarėli~~ — ~~Žemė~~
~~kėlė žolę~~ — ~~Gale lauko toli~~ — ~~Žydi liepos~~ — ~~Rūkai~~ — ~~Teka saulė~~
~~Yra šalis~~ — ~~Ant kalno~~ — ~~Aras~~ — ~~Du gaideliai~~ — ~~Mūs balsai~~
~~— Šaltyšius~~ — ~~Trys sesutės~~ — ~~Tra lia lia ir O čia, čia~~

Iš atliekamų 24 raidžių sudarykite sakinį. Tai žinomo mūsų poeto eilėraščio pavadinimas:

~~PER~~ ~~KELIAI~~ ~~ASULI~~
 ŽMOGUS.

~~PASAULIO~~
 KELIAUJA

TORONTO MAIRONIO MOKYKLOS MOKINIAI PASISAKO:

Dešimt metų šeštadieninėje!

Daug vaikų mano, kad šeštadieninė lituanistinė mokykla visai nereikalinga. Aš manau kitaip. Yra neigiamybių, bet yra ir teigiamybių.

Neigiami punktai: susidaro daug namų darbo, lankant dvi mokyklas; šeštadieniais reikia anksti keltis.

Teigiami punktai: lituanistinėje mokykloje išmokstame taisyklingai lietuviškai skaityti ir rašyti, praplečiame savo žinias apie Lietuvos istoriją ir kultūrą. Svarbiausia — susitinkame lietuvių draugų!

Aš praleidau dešimt metų Maironio mokykloje ir aš esu patenkinta!

Danutė Čepaitytė

Kam reikia lietuvių kalbos?

Lietuviškai kalbėti reikia mums visiems, ne tik čia Kanadoje, bet ir Lietuvoje. Kanados lietuviai kalba angliškai ir lietuviškai, o Lietuvoje — rusiškai ir lietuviškai. Jei mūsų kalba išnyks, taip pat išnyks ir mūsų papročiai, bažnyčios, organizacijos. Visas lietuviškas gyvenimas pranyks. Mes turime gyventi kaip tikri lietuviai. Tai sunku Kanadoje, nes mūsų nedaug. Apkabinkime savo tėvelius ir pasakykime jiems, kad norime būti lietuviais. Stenkimės lietuviškai kalbėti ir dainuoti lietuviškai. Norime ne tik mirti lietuviais, bet ir gyventi lietuvišką gyvenimą.

Rasa Slapšytė

*Saulė Sadūnaitė, 6 m.
Los Alamidos, CA*

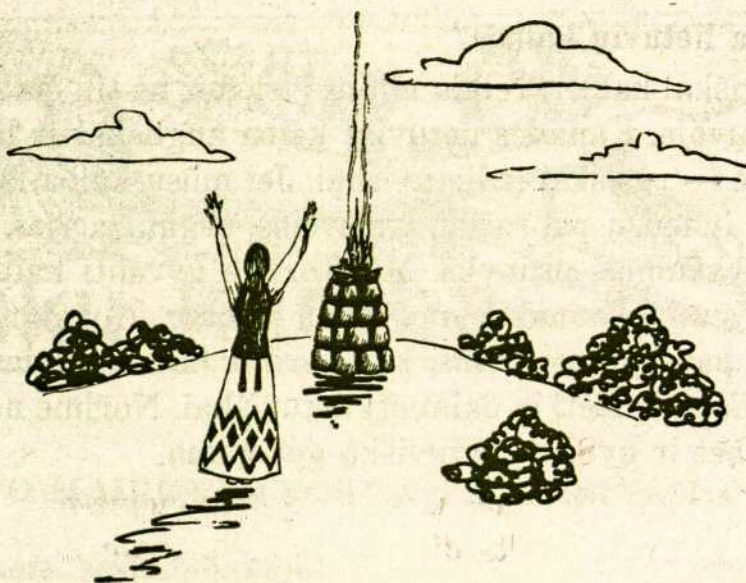

*Rasa Jurkutė
Ottawa, Canada*

Kas gera ir kas ne šeštadieninėje

Lituanistinė mokykla mus išmoko lietuvių kalbos ir istorijos. Išmokę kalbėti, vaikai užaugę įsijungia į lietuviškas organizacijas ir padeda išlaikyti lietuvių kultūrą. Išmokę istoriją, gali ir kitiems papasakoti. Kas man nepatinka: kad pamokos ir vadevėliai kartojasi, kad trūksta laisvės — ypač vyresniems mokiniams. Bet peržiūrėjus šias teigiamybes ir neigiamybes, man atrodo, kad teigiamybės daug svarbesnės! Tėvai visad turėtų leisti vaikus į lituanistinę mokyklą.

Vaidila Banelis

BIRUTĖS KALNAS

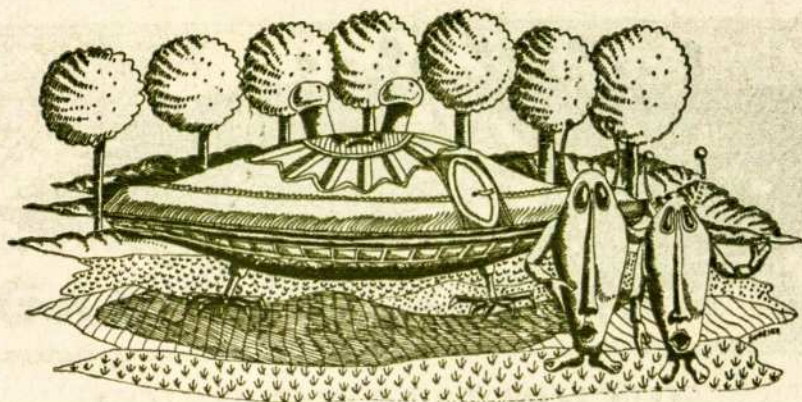
Nedaug yra žinoma apie Birutę, kunigaikščio Kęstučio žmoną, kada ji dar buvo jauna. Birutė buvo labai graži mergaitė ir dar būdama maža, ji buvo pašvesta vaidilute ir deivės Praurimės šventykloje, ant Palangos kalno, saugojo šventąją ugnį.

Vieną kartą Kęstutis važiavo pro tą vietą, kur Birutė saugojo šventąją ugnį. Vyriausias krivis buvo sakęs kunigaikščiui paaukoti auką dievams. Atvykęs į tą šventyklą ir pamatęs Birutę, kunigaikštis įsimylėjo į gražiąją vaidilutę; kada jis iškeliavo atgal į namus, jos vaizdas liko kunigaikščio širdyje. Kęstutis išsiuntė pasiuntinius, kad sužinotų jos nuomonę apie vedybas. Birutė atsakė, kad ji yra pasižadėjusi dievams tarnauti ir ji bus ištikima jiems. Kęstučiui nepatiko jos atsakymas.

Tą pačią naktį Birutė su keliomis palydovėmis budėjo prie aukuro. Jos išgirdo kažką atjojančią ir išsigando. Pamatę kunigaikštį jos nusilenkė. Kunigaikštis čiupo Birutę, užkėlė ant arklio ir zovada nujojo, palydovų lydimas. Birutė, labai išsigandusi, nežinojo ką daryti. Netrukus ji tapo Kęstučio žmona.

Pagal padavimą Birutei mirus, jos pelenai buvo tyliai palaidoti toje Praurimės šventykloje ant Palangos kalno. Jos atminimui žmonės pavadinę šį kalną Birutės vardu.

Jovita Kerelytė

SKRAIDANTI LĖKŠTĖ

Vieną dieną, grįždama iš mokyklos, ėjau namo per parką, nes buvo labai graži ir šilta diena. Priėjus prie upelio, sugalvojau pailsėti, nes jaučiausi pavargus.

Besėdėdama pamačiau kitoje pusėje didelį sidabrinį daiktą. Labai norėjau pamatyti, kas tai per dalykas, bet truputį bijojau. Palengva nuėjau per lieptuką į kitą upelio pusę prie to didelio sidabrinio daikto.

Kai aš priėjau arčiau, pamačiau, kad tai buvo kažkas panašu į didžiulę lėkštę. Vidury tos lėkštės žibėjo raudonos ir žalios švie-sukės. Viename šone buvo durys. Man bestovint, staiga atsidarė durys. Iš tos lėkštės išlipo du žali žmogiukai su antenomis ant galvų. Aš stovėjau sustirus iš išgąščio. Staiga vienas iš tų nepa-žįstamų žmogiukų prabilo lietuviškai. Jis manęs klausė, kas aš tokia, kur aš gyvenu ir ką aš labiausiai norėčiau pamatyti. Aš jam pasakiau, kad norėčiau pamatyti Lietuvą, kai ji buvo laisva.

Jie mane pakvietė į tą lėkštę, kur buvo vietos man atsisėsti. Tik nespėjome pakilti į viršų ir vėl nusileidom. Išlipom visi trys lauk prie didelio vandenyno. Tie žmonės mūsų nematė, bet aš mačiau, kokie jie linksmi, kalbėjo gražiai lietuviškai, o vaikai rin-ko gintaro gabalėlius išmestus iš jūros. Tada nesupratau, kad tai yra Baltijos jūra nepriklausomoje Lietuvoje. .

Aš norėjau bėgti kartu su vaikais pasirinkti tų gintaro ga-balėlių, bet žali žmogiukai pradėjo mane traukti atgal į lėkštę. Tiktai staiga pasižiūriu, kad aš sėdžiu prie upelio ir galvoju, kad tai viskas buvo tik gražus sapnas.

Rita Bazytė

ŽIOGO SMUIKELIS

Danutė Lipčiūtė

Žvaigždžių prikrito
Dangus ir upės,
Žalias žiogelis
Ant smilgos supas.

Šalia — užsnūdęs
Ramunės žiedas, —
Saulės lopšeliuos
Borūžė miega.

Aidi, skardena
Žiogo smuikelis, —
Danguj ir upėj
Sidabro kelias.

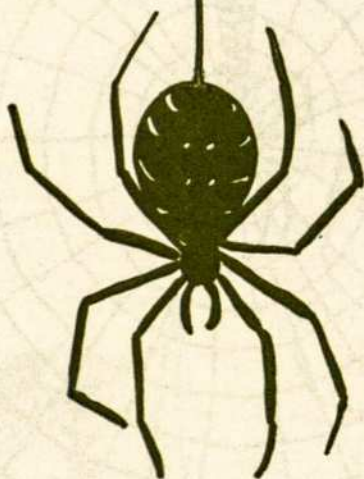

VORATINKLIAI ŽOLĖJE

Irena Grigaitienė

Švelnus vėjelis pūtė pievose ir kedeno smilgų galveles.
Arti prie žemės, vėsioje žolėje pasislėpęs, mažas
voras verpė ploną šilko siūlą.
Voro pasaulis buvo priešų apsuptas.
Mažas voras neturėjo draugų.

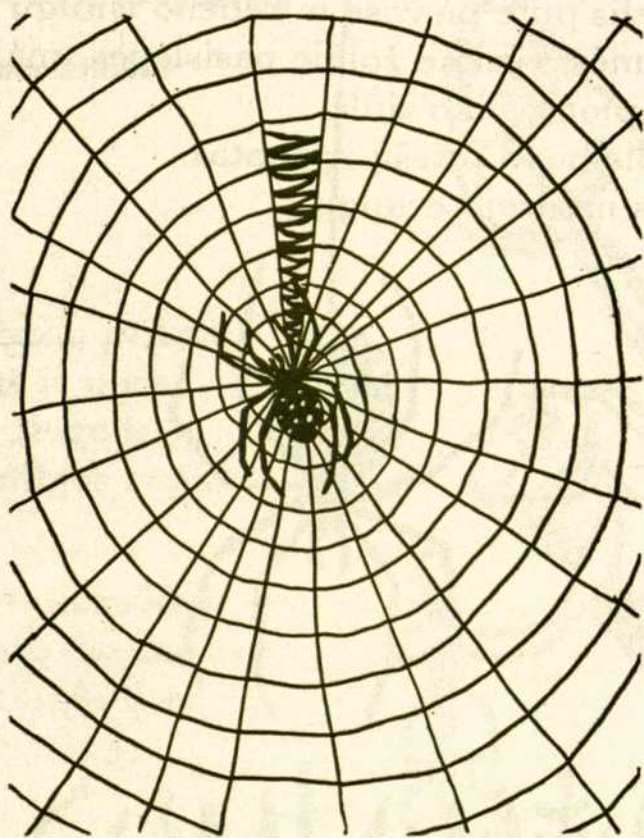
Voro kojos buvo ilgos ir plonos, o ant savo nugaros turėjo pora aiškiai oranžinių taškų.

Jis buvo alkanas, todėl leido siūlus ir iš jų pynė voratinklį.

Pindamas voratinklį, voras jo šonus pritvirtindavo prie lapų ar prie akmenų.

Siūlai buvo labai ploni ir švelnūs.

Voras lankstė į priekį ir atgal —
nesustodamas,
nepailsėdamas.

Ilgus siūlus, kurieėjo iš voratinklio vidurio, voras vis vedė į šonus. Jie atrodė lyg didelių ratų špykiai. Atydžiai visus pailgus siūlus pritvirtinęs, voras pradėjo lankstyti su siūlu aplink susikryžiovimą pačiame viduryje.

Aplink ir aplink jis ėjo, kol apsuko visą vidurį
mažais apskritimais.

Apsukęs paskutinį didžiausią apskritimą,
jis grįžo atgal į patį vidurį, vingiuotu keliu išleisdamas
daug storesnį ir limpantį siūlą.

Tuomet jis sustojo, darbas jau baigtas.

Voratinklis jau išaustas.

Nors atrodė labai trapus, bet tikrumoje buvo labai stiprus.

Voras pasislėpė po lapu ir laukė.

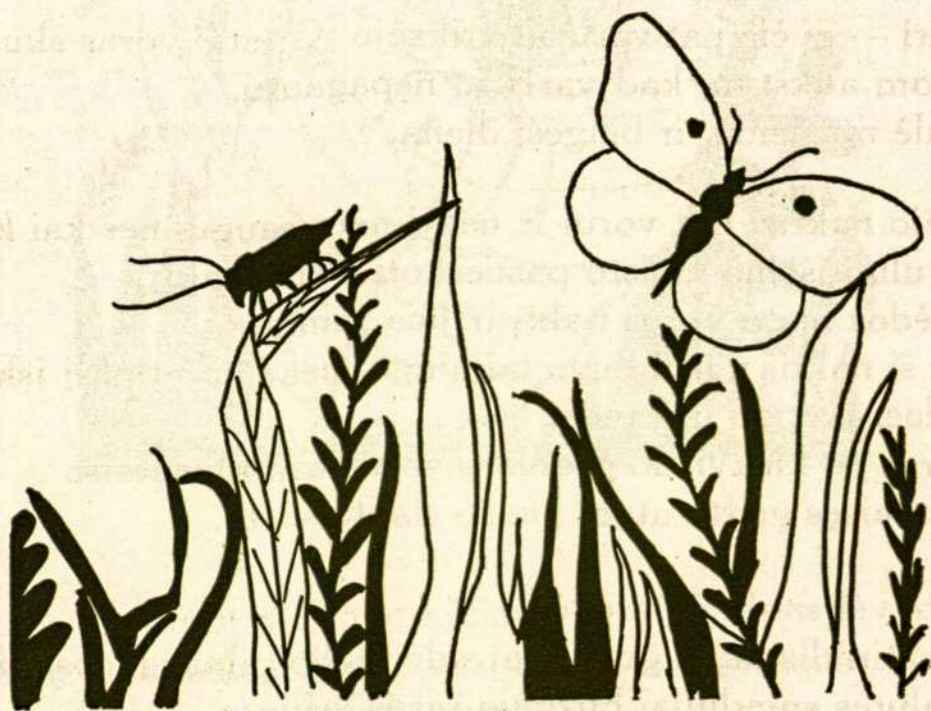
Prašoko žiogas.

Prašliaužė gyvatė.

Praskrido labai graži peteliškė.

Voras vis laukė.

Praskrido širšė.

Vorui gresė pavojus, nes širšės minta vorais.

Širšė ieškojo vorų po lapais.

Ji zirzė pakrūmiai.

Voras buvo labai tylus.

Širšė vis artėjo ir artėjo . . .

Bet neradus voro, ji nuskrido toliau.

Voras dar tylėjo ir laukė

Neužilgo voratinklis ėmė smarkiai judėti.

Kažkas pakliuvo į voratinklį.

Tai buvo musė.

Voras tuoj pat pradėjo ją apsukti savo naujai leidžiamu siūlu.

Apsukęs musę, lyg virve, ją nusinešė į saugią vietą
po lapu ir skaniai užkando.

Atskrido paukštis ir išsikapstė slieką iš žemės.

Kai buvo saugu, voras vėl išlindo.

Ziūri — gi čia pat varlė atstriksėjo. Greitai voras skubėjo
šakom aukštyn, kad varlė jo nepagautų.

Saulė nusileido, ir baigėsi diena.

Atėjo naktis. Bet vorui ir naktį nėra saugu, nes kai kurie
gyvuliai išeina maisto pasiieškoti tiktai naktį.

Pelėdos mato vorus naktį ir jais minta.

Bet ši naktis vorui buvo laiminga, nes į voratinklį įskrido
uodas. Įskrido ir kandis.

Voras po kiekvieno grobio savo voratinklį sutaiso
ir sutaisęs grįžta atgal į savo slaptą vietą.

Ryte vėl saulutė patekėjo.

Voratinklis labai gražiai atrodė, buvo pilnas rasos lašų.

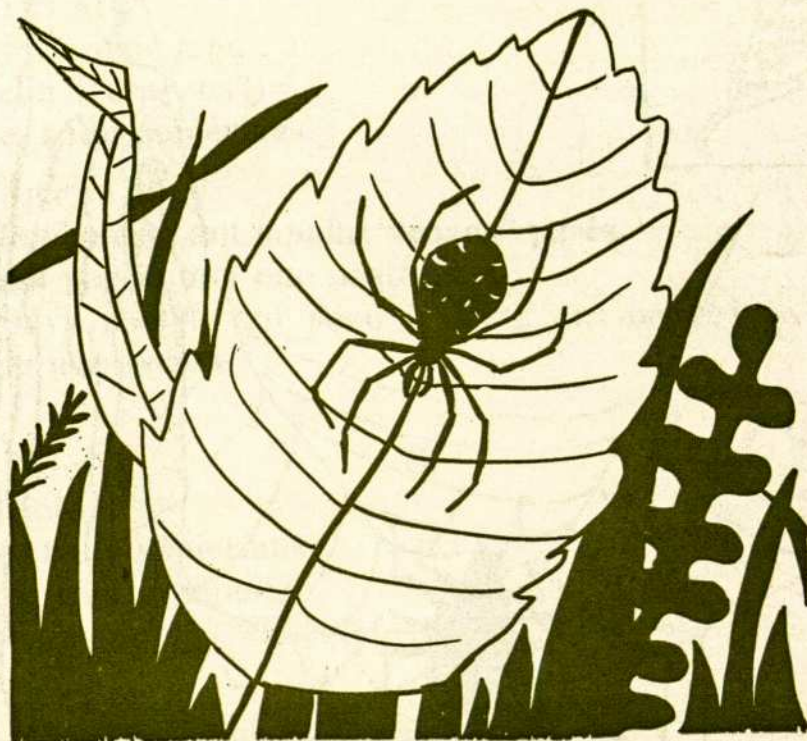
Saulutės spinduliai blizgėjo rasos lašuose.

Šiandien voras vėl verpė siūlą, bet dabar jis audė savotišką maišą, pakabintą po lapu kiaušinėliams padėti. Išaudęs padėjo kiaušinius. Dar apsuko siūlą, kad minkščiau būtų.

Pabaigęs ir pavargęs, voras vėl pasislėpė pailsėti.

Padėtiem kiaušinėliam irgi gresė pavojus, nes yra paukščių, kurie minta vorų kiaušinėliais. Po trijų savaičių išsirito iš kiaušinėlių maži voruukai. Jie neužilgo prasigriaužė skylę voro padarytam lizde ir išlindo laukan.

Išlindę pradėjo lipti ant žolių, ant šakų ir ant gėlių.

Visi voruukai lipo kuo aukščiau.

Užlipę kiekvienas išleido visą eilę siūlą, ir vėjas juos pradėjo nešti į visas puses.

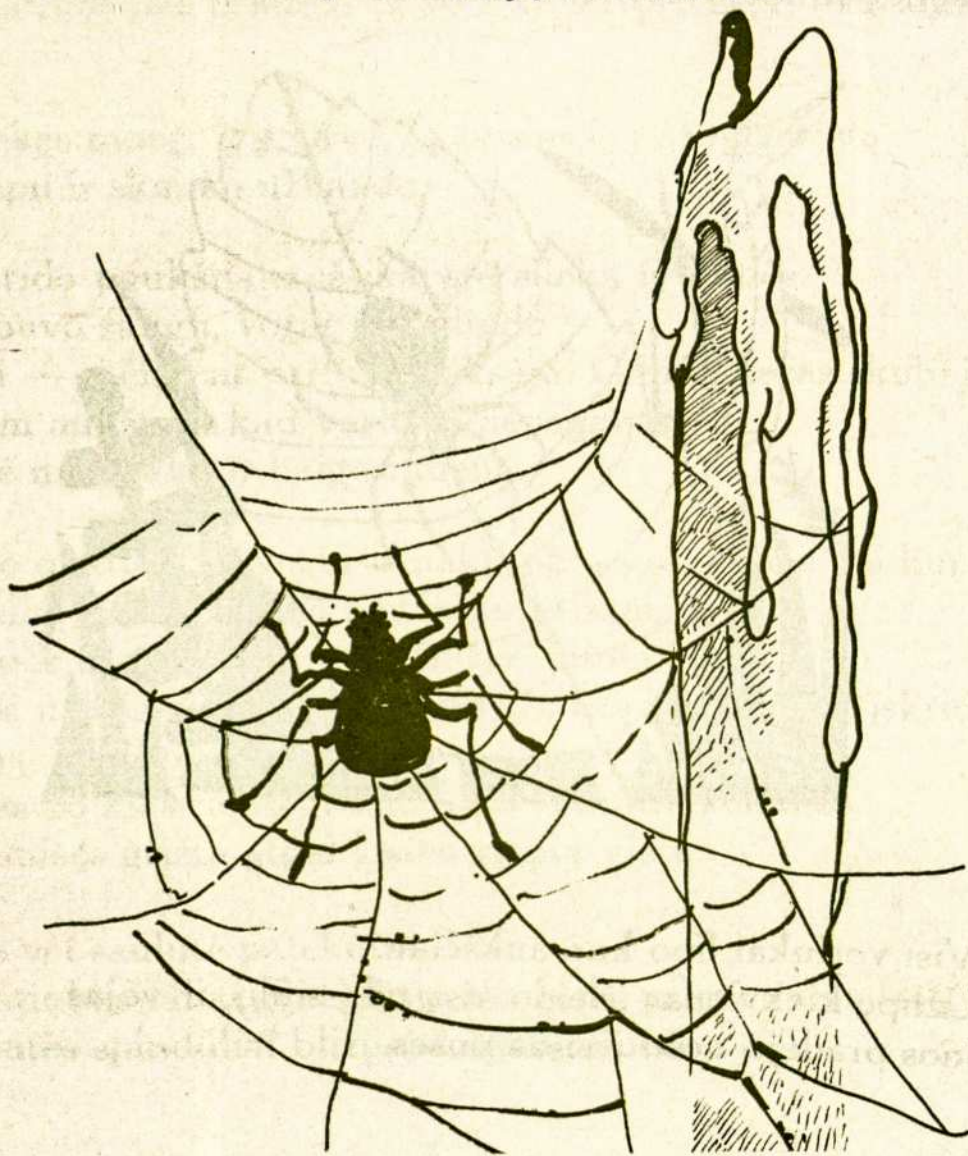
Kai kurie atsirado miške, kiti pievose,
kiti visai voram nepalankiose vietose.
Kai nutūpė savo naujoj vietoj, tuoj pradėjo austi
voratinklius.

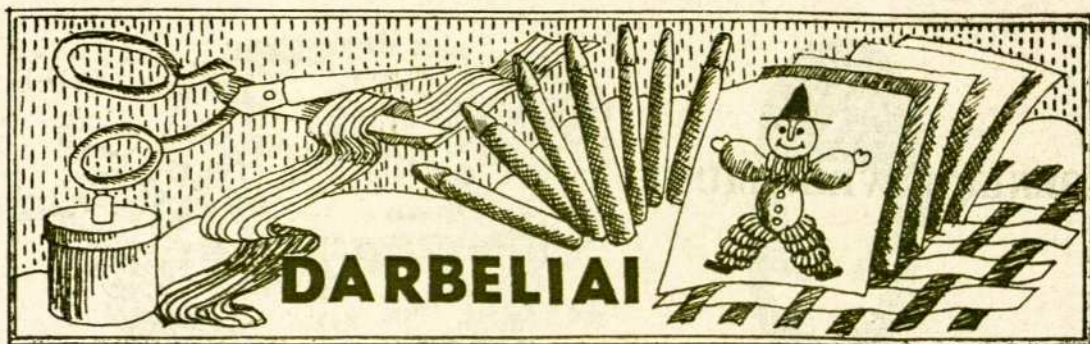
Jų voratinkliai buvo tokie patys, kaip ir jų mamos.
Ne visi jie audė, nes daug iš jų žuvo.

Jie tapo maistu kitiem gyvulėliam ir paukščiam.

Bet tie kurie išliko gyvi, dabar sėdi pasislėpę
kur nors pievoje, miške ar darže netoli naujai išausto
voratinklio.

Laukia, kad kas nors patektų į jų voratinklius.

paruošė Audronė Garbenytė

LAPUKO PERSPAUDA

A.

Ko reikia:

1. Įvairių medžio lapų
2. Pastelių ("crayons")
3. Plono, balto popieriaus

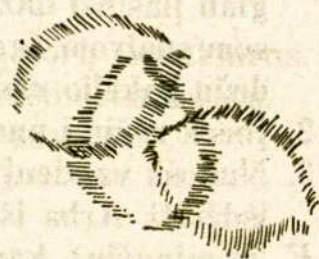
Kaip daryti:

1. Uždėk popierių ant lapuko "blogos" pusės.
2. Nulupk popieriuką nuo pastelės.
3. Paguldyk pastelę ant šono ir trink ant popieriaus. Lapuko forma persispaus.

B.

Ko reikia:

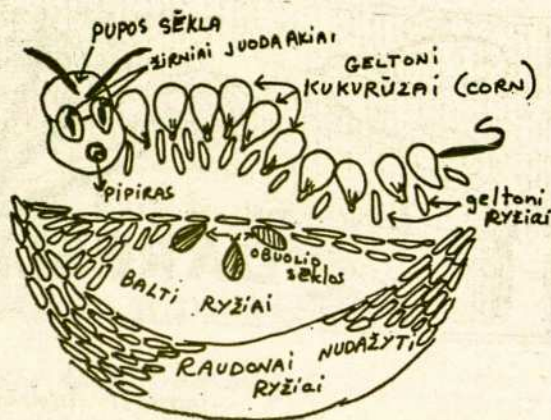
1. Plono, balto popieriaus
2. Įvairių medžių lapukų
3. Spalvotų kreidų ("chalk")

Kaip daryti:

1. Uždėk medžio lapuką ant popieriaus.
2. Vartojant spalvotą kreidą, pradėk braukti iš lapuko vidurio ant popieriaus. Spalvok aplink lapuką. Kai pakelsi lapuką, liks lapuko balta forma.
3. Paimk antrą kreidos spalvą. Uždėk lapuką kitaip ant popieriaus ir pakartok. Tęsk toliau, kol gausi trijų arba keturių spalvų lapukų kontūras.

SĖKLŲ PAVEIKSLIUKAI

Ko reikia:

1. Ryžių
2. Įvairių sėklų (Gali vartot tikrai ryžius)
3. Maisto dažų ("food coloring")
4. Kieto, balto popieriaus (bristol board) arba lengvos lentos
5. Pincetės ("tweezers")
6. Klijų (Elmer's glue-all arba Sobo)
7. Dantų krapštuko (nebūtinai reikalinga, bet palengvintų prilaikyti sėklas, kai klijuosi jas ant popieriaus)
8. Vaškinio popieriaus (wax paper) arba folijos (aluminum foil)
9. Puodukų

Kaip paruošt ryžius: (Sėklos, kurios turi vaškinį paviršių nepritraukia maisto dažų per geriausiai.)

1. Įlašink maisto dažų į puoduką ir įpilk šalto vandens. Kuo daugiau įlašinsi dažų, tuo bus ryškesnė spalva. Daryk taip su visom spalvom (geltona, žalia, raudona, ir mėlyna). Ant maisto dažų pakelio rasi kitas spalvų maišymo formules.
2. Įberk ryžių į puoduką ir palaikyk apie 10 minučių.
3. Nukošk vandenį ir išberk ryžius ant vaškinio popieriaus. Leisk išdžiūti. Arba išberk ryžius ant folijos ir įdėk į pečių (150° F. 20 minučių), kad išdžiūtų.

Kaip daryti:

1. Ant balto popieriaus nusipaišyk vaizdelį — gėlytę arba gyvuliuką ir t.t.
2. Po truputį, uždėk klijų ant popieriaus ir su pincete pradėk dėti po vieną ryžių ant popieriaus. Dėliok, kol pripildysi visą popierių.
3. Šį metodą gali taip pat panaudot darant kalėdines arba velykines atvirutes.

BARBORĖ / E

PELEDA

PENGVINAS

AKMENINIS MENAS

Ko reikia:

1. Lygių akmenukų arba akmenų
2. Gipso dažų ("gesso") arba grunto ("paint primer")
3. Lako arba varnišo (nail polish, lacquer, clear varnish, shellac)
4. Tempera dažų

Kaip daryti:

1. Surink įvairių dydžių lygius akmenukus arba akmenis.
2. Gerai nuplauk juos ir nudžiovink.
3. Pastudijuok juos. Ką jų formos tau primena? Ar žmogiuką, ar gyvuliuką? Ar abstraktinę formą?
4. Nudažyk juos baltais gipso dažais, kad geriau pritrauktų tempera dažus. Leisk nudžiūt.
5. Nutapyk veiduką, gyvuliuko formą, arba ką nori, ant akmens.
6. Kai dažai nudžius, aptepk akmenį laku, varnišu arba šelaku.
Gali taip pat nuspalvint akmenis su "magic markers".

KNYGOS PAŽENKLINIMAS

Ko reikia:

1. Kieto popieriaus
2. Pieštuko
3. Žirklių

Kaip daryti:

1. Uždėk ranką su lengvai išskėstais pirštais ant popieriaus.
2. Pieštuku apipiešk ranką. Iškirpk rankos formą.
3. Užlenk nykštį, kad paženklintum puslapį knygoje.

ESAME DIEVO ŠEIMA

1. Nupiešk savo šeimą.
2. Kada tu tapai savo šeimos nariu?

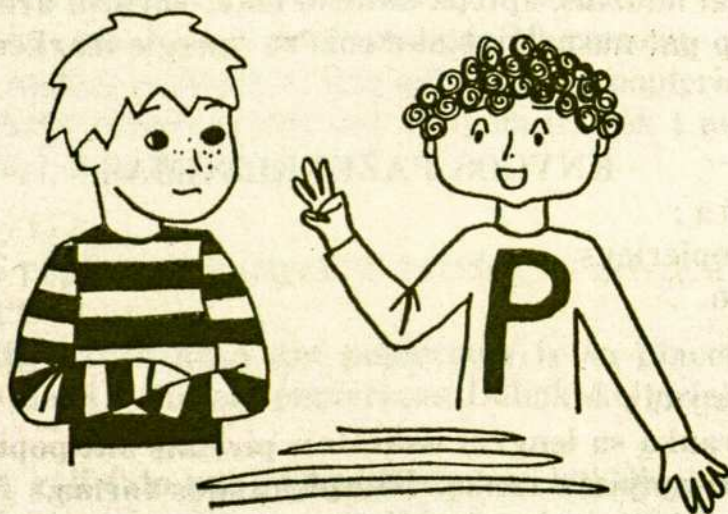
Dievo šeima yra labai didelė.
Dievo šeimai priklauso visi žmonės.
Dievas Tėvas myli visus žmones.
Jis nori, kad visi žmonės būtų laimingi Dievo vaikai.

Mes tampame Dievo vaikais ypatingu būdu,
kai priimame krikšto sakramentą.

3. Nupiešk save, kai priėmei krikšto sakramentą.
4. Padėkokime Dievui Tėvui už vienas kitą.

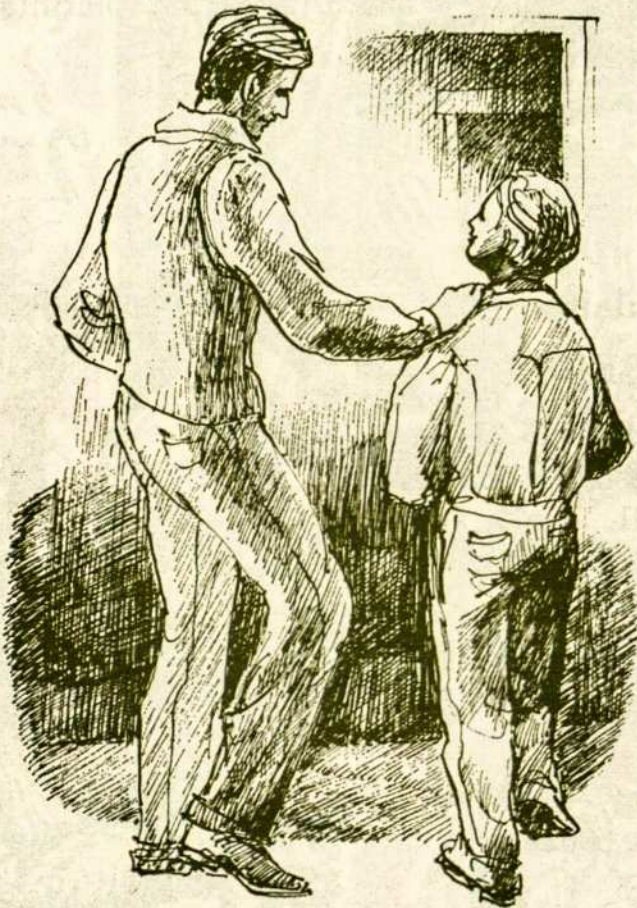
Dėkojame Tau, Viešpatie,
kad Jonukas yra Tavo vaikas.

Visi: Dėkojame Tau, Viešpatie!

DIEVAS MUS MYLI!

1. **Kaip tavo tėveliai tau parodo, kad jie tave myli?**
2. **Kaip tu parodai savo tėveliams, kad juos myli?**
3. **Nupiešk paveikslą, kuris parodytų, kaip vienas kitą mylite savo šeimoje.**
4. **Kaip mes žinome, kad Dievas mus myli?**
5. **Kaip mes parodome Dievui, kad mes Jį mylime?**
6. **Paimkite didelį popieriaus lapą. Kiekvienas tegul nupiešia vieną dalyką, kuris mums parodo Dievo meilę.**

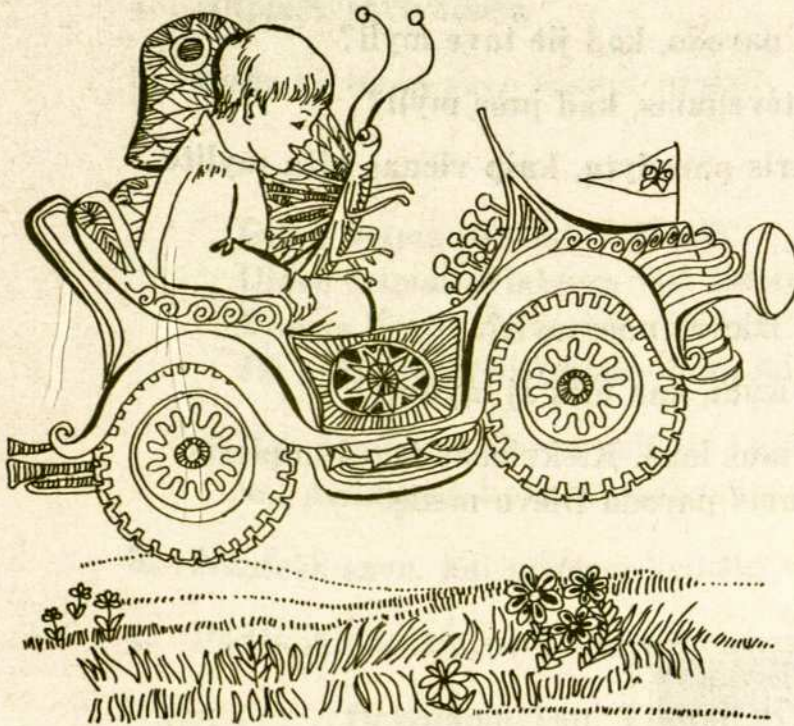
**Ką tėvelis sako Algiui,
parodyti, kad jis myli
Algį?**

**Ką Algis sako savo
tėveliui?**

**Kaip mes Dievui
pasakome,
kad Jį mylime?**

ALp 1785
L.arch.

NAUJOS KNYGOS VAIKAMS

Mildos Kvietytės PETELIŠKIŲ SALA

Pasakos ir vaizdeliai vaikams su dailiais dail. A. Korsakaitės - Sutkuvienės piešiniais. 63 psl., minkšti viršeliai; kaina \$4.00.

Gaunama 'Pasakų Fondo' adresu: 6540 So. Campbell Avenue, Chicago, IL 60629, arba pas platintojus.

Ses. Onos Mikailaitės ESAME DIEVO ŠEIMA

Iliustruoti religiniai pratimai 7-11 m. vaikams. Pavyzdiniai puslapiai šiame "Eglutės" numeryje 30-31. Tinka šeimoms, šeštadieninėms mokykloms, tikybos pamokoms parapijose.

Išleido JAV Liet. Bendruomenės Švietimo Taryba. 1 sąsiuvinio kaina \$1.50.

Gaunama "Eglutės" adresu, arba kreipiantis pas p. A. Kareivą — 7030 S. Rockwell St., Chicago, IL 60629

90. 744. 325.